

«Κάλεσε τότε ο Ιησούς τους μαθητές του και τους είπε: «Σας βεβαιώνω πως η χήρα αυτή, η φτωχή, έριξε περισσότερα απ' όσα έριξαν όλοι οι άλλοι στο θησαυροφυλάκιο. Γιατί όλοι έριξαν από το περισσευμά τους, ενώ αυτή έριξε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη της την περιουσία». (Μκ 12:43-44)

Βρισκόμαστε στο τέλος του κεφαλαίου 12 του Ευαγγελίου του Μάρκου. Ο Ιησούς βρίσκεται στο ναό της Ιερουσαλήμ, παρακολουθεί και διδάσκει. Μέσα από τα μάτια του, παρακολουθούμε μια σκηνή γεμάτη χαρακτήρες: άνθρωποι που έρχονται και φεύγουν, πιστοί που παρακολουθούν τη λατρεία, επώνυμοι ντυμένοι με μακριά ενδύματα, πλούσιοι άνθρωποι που καταθέτουν τις πλούσιες προσφορές τους στο θησαυροφυλάκιο του ναού.

Τότε λοιπόν, καταφθάνει μια χήρα, που ανήκει σε μια κοινωνικά και οικονομικά κατώτερη τάξη. Χωρίς να της δώσει κανείς σημασία, βάζει δύο δεκάρες στο θησαυροφυλάκιο. Ο Ιησούς την πρόσεξε και καλεί τους μαθητές και τους λέει:

«Κάλεσε τότε ο Ιησούς τους μαθητές του και τους είπε: «Σας βεβαιώνω πως η χήρα αυτή, η φτωχή, έριξε περισσότερα απ' όσα έριξαν όλοι οι άλλοι στο θησαυροφυλάκιο. Γιατί όλοι έριξαν από το περισσευμά τους, ενώ αυτή έριξε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη της την περιουσία».

«Αλήθεια σας λέω...». Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία αρχίζει κάθε σημαντική διδασκαλία. Το βλέμμα του Ιησού, καρφωμένο σε αυτή τη φτωχή χήρα, μας καλεί να κοιτάξουμε προς την ίδια κατεύθυνση: αυτή είναι το πρότυπο του μαθητή.

Η πίστη της στην αγάπη του Θεού είναι άνευ όρων, επειδή ο θησαυρός της είναι ο ίδιος ο Θεός. Και εγκαταλείποντας τον εαυτό της ολοκληρωτικά σ' Εκείνον, θέλει να προσφέρει ό, τι μπορεί γι' αυτούς που είναι φτωχότεροι από εκείνη. Αυτή η απόλυτη εγκατάλειψη στον Πατέρα είναι, μπορούμε να πούμε, μια πρόβλεψη της τέλει προσφοράς του εαυτού Του, που ο Ιησούς σύντομα θα πραγματοποιήσει μέσω του πάθους και του θανάτου του. Είναι αυτή η «φτώχεια του πνεύματος» και η «καθαρότητα της καρδιάς» που διακήρυξε και έζησε ο Ιησούς.

Σημαίνει «να μην εμπιστευόμαστε τα πλούτη, αλλά την αγάπη και την πρόνοια του Θεού». [...] Είμαστε «φτωχοί στο πνεύμα» όταν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να καθοδηγείται από την αγάπη των άλλων. Έτσι μοιραζόμαστε και διαθέτουμε σε όσους έχουν ανάγκη ό,τι κατέχουμε: ένα χαμόγελο, το χρόνο μας, τα υπάρχοντά μας, τις ικανότητές μας. Αφού δώσουμε τα πάντα, από αγάπη, είμαστε φτωχοί, δηλαδή άδαιοι, χωρίς τίποτα, ελεύθεροι, με καθαρή καρδιά». (Chiara Lubich).

Η πρόταση του Ιησού ανατρέπει τη δική μας νοοτροπία ,επειδή στο επίκεντρο της σκέψης του είναι ο μικρός, ο φτωχός, ο τελευταίος.

«Κάλεσε τότε ο Ιησούς τους μαθητές του και τους είπε: «Σας βεβαιώνω πως η χήρα αυτή, η φτωχή, έριξε περισσότερα απ' όσα έριξαν όλοι οι άλλοι στο θησαυροφυλάκιο. Γιατί όλοι έριξαν από το περίσσευμά τους, ενώ αυτή έριξε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη της την περιουσία».

Αυτός ο Λόγος της Ζωής μας καλεί πρώτα απ' όλα να ανανεώσουμε την πλήρη εμπιστοσύνη μας στην αγάπη του Θεού και να πλησιάσουμε στη δική Του οπτική των πραγμάτων, να δούμε πέρα από τα φαινόμενα, χωρίς να κρίνουμε και χωρίς να εξαρτόμαστε από την κρίση των άλλων, να εκτιμήσουμε ό,τι θετικό υπάρχει σε κάθε άνθρωπο.

Προτείνει την χωρίς όρια προσφορά ως μια ευαγγελική λογική, που οικοδομεί μια ειρηνική κοινότητα, επειδή μας σπρώχνει να φροντίζουμε ο ένας τον άλλον. Μας ενθαρρύνει να ζούμε το Ευαγγέλιο στην καθημερινότητά μας, χωρίς να προσπαθούμε να «φαινόμαστε» καλοί, να δίνουμε απλόχερα και με εμπιστοσύνη, να ζούμε συνετά και να μοιραζόμαστε ό,τι έχουμε. Μας καλεί να έχουμε την προσοχή μας στους μικρούς και να μαθαίνουμε από αυτούς.

Ένας νεαρός άνδρας που ονομάζεται «Venant» γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μπουρούντι. Διηγείται: «Στο χωριό, η οικογένειά μου μπορούσε να υπερηφανεύεται ότι είχε ένα καλό αγρόκτημα, με καλή σοδειά. Η μητέρα μου, γνωρίζοντας ότι όλα ήταν πρόνοια του ουρανού, μάζευε τους πρώτους καρπούς και τους μοίραζε στη γειτονιά, ξεκινώντας από τις φτωχότερες οικογένειες, κρατώντας μόνο ένα μικρό μέρος από όσα περίσσευαν, για μας. Από αυτό το παράδειγμα έμαθα την αξία της ανιδιοτελούς προσφοράς. Από αυτό κατάλαβα ότι ο Θεός μου ζητούσε να του δώσω το «καλύτερο μέρος», να του δώσω ολόκληρη τη ζωή μου».

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής